

РЕШЕНИЕ

№ 3718

гр. София, 09.07.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 45 състав,
в публично заседание на 11.06.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елица Райковска

при участието на секретаря Кристина Петрова, като разгледа дело номер **778** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145, ал. 5 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 172, ал. 5 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП).

Образувано е по жалба на В. Й. Ж. срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка /ПАМ/ № 19-1670-000118/18.11.2019 г., издадена от Началник РУ към ОДМВР С.. Моли атакуваната заповед да бъде отменена.

Ответникът оспорва жалбата. Счита същата за недопустима, евентуално за неоснователна. В съдебно заседание ответникът сочи, че глобите са заплатени, поради което жалбоподателят няма правен интерес от обжалване на заповедта.

Жалбоподателят възразява, че действително е заплатил електронни фишове, част от тях – описани в заповедта, както и три – неописани в нея, за да не му бъдат издавани подобни заповеди за прилагане на ПАМ в бъдеще.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С атакуваната заповед от 18.11.2019 г. е констатирано, че водачът Ж. има незаплатени глоби по ел. фиш Сер. К № 144723/06.12.2016; Сер. К № 144806/13.12.2019 г.; Сер. К № 1458808/21.12.2016; сер. К. № 148207/17.01.2017.; Сер. К. № 1482311/17.01.2017 г. и Сер. К № 1482314/17.01.2017 г., поради което му е наложена ПАМ по чл. 171, т. 1, б. „д“ от ЗДвП – временно отнемане на СУМПС до заплащане на дължимата глоба.

На водача е съставен акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ (л. 11). Издадено е наказателно постановление /л. 31/.

Приложена е справка за нарушител/водач /л. 12-21/.

От жалбоподателя е представена квитанция за извършено плащане на 07.01.2020 г. в общ размер от 1550 лева по следните фишове серия К с № 1441723, № 1448806, № 1458808, № 1482307, № 1482311, № 1482314, както фиш сер. К с № 894159.

От ответника е представена справка за заплатените на 07.01.2020 г. от В. Ж. фишове с номер и дати на издаването им /л. 59 и сл./.

Представени са и фишовете /л. 63 и сл./ ведно с разписки за връчването им, както следва: фиш Сер. К № 1441723 за нарушение, извършено на 17.11.2016 г., № 1448806 за нарушение, извършено на 07.12.2016 г., № 1458808 за нарушение, извършено на 12.12.2016 г., № 1482307 за нарушение, извършено на 22.11.2016, № 1482311 за нарушение, извършено на 01.11.2016 г. и № 1482314 за нарушение, извършено на 08.10.2016 г. Фишовете са описани и в справката за нарушител/водач /л. 87/.

Представени е заповед за компетентност /л. 43/.

От правна страна съдът намира следното:

Жалбата е допустима с оглед възраженията, че три от заплатените фишове не са описаните в заповедта, поради което това обстоятелство подлежи на проверка от съда, а оттам и законосъобразността на ЗПАМ.

На основание чл. 172, ал.1 от ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, т. 2 от същия закон се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. Определянето на тези служби е в правомощията на министъра на вътрешните работи, с оглед разпоредбата на чл. 165, ал. 1 от ЗДвП.

С оглед представените заповед съдът намира, че атакуваният административен акт е издаден от компетентен орган и в предвидената писмена форма.

Съгласно разпоредбата на чл. 171, т. 1, б. „д“ от ЗДвП, за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилага принудителна административна мярка /ПАМ/ - временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство на водач, който управлява моторно превозно средство с наложено наказание глоба, незаплатена в срока за доброволно заплащане – до заплащане на дължимата глоба.

В случая, от представените от ответника доказателства безспорно се установява, че на лицето са издадени много електронни фишове, които са му връчени лично преди датата на издаване на заповедта и същите не са били заплатени в срок. Това се потвърждава и от справката-картон на водача/нарушител. Заплатени са след издаване на заповедта, а именно на 07.01.2020 г.

Следователно към датата на издаване на атакуваната заповед за прилагане на ПАМ – 18.11.2019 г. са били налице предпоставките на чл. 171, т. 1, б. „д“ от ЗДвП – наличието на незаплатени в срока за доброволно заплащане глоби, наложени на водача на МПС, което обуславя материалната законосъобразност на заповедта към датата на издаването ѝ.

Действително видно от съдържанието на заповедта и от приложените електронни

фишове, налице е разминаване в номерата на три от тях, описани в заповедта. Така, в нея са описани фиш с № 144723 вместо 1441723, фиш с № 144806 вместо 1448806 и фиш с № 148207 вместо № 1482307. В номерата на останалите три фиша /№ 1458808, № 1482311, № 1482314/ не е налице грешка.

Разминаването е само в една цифра, като другите цифри съвпадат, поради което може да се направи извод, че се касае за техническа грешка, в какъвто смисъл са и твърденията на ответника. Това се потвърждава и от справката-картон на водача, в която няма описани фишове със сгрешените номера /респ. със същите номера, но с въпросната пропусната цифра/, които да са издадени на жалбоподателя. А и доколкото същия е получил всички фишове, които са му издадени, той също би следвало да знае техните точни номера.

Констатираното разминаване не прави незаконосъобразна заповедта, доколкото се касае за очевидна фактическа грешка съгл. чл. 62 от АПК. Безспорно е доказано, което впрочем не се и оспорва от жалбоподателя, издаването на 6 броя електронни фишове на Ж., тяхното връчване и заплащането им след издаването на заповедта, поради което същата се явява законосъобразно издадена при наличие на законовите предпоставки. В., съгл. чл. 171, т. 1, б. „д“ от ЗДвП е достатъчно наличието и само на една незаплатена глоба.

По изложените съображения жалбата се явява неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора в тежест на жалбоподателя остават направените от него разноски. Ответникът не претендира разноски, няма доказателства такива да са направени, поради което не следва да бъдат присъждани.

Така мотивиран, Административен съд София-град, 45 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на В. Й. Ж. срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 19-1670-000118/18.11.2019 г., издадена от Началник РУ към ОДМВР С., с която на Ж. е наложена ПАМ на основание чл. 171, т. 1, б. „д“ от ЗДвП – временно отнемане на СУМПС до заплащане на дължимата глоба.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване съгл. чл. 172, ал. 5 от ЗДвП.

СЪДИЯ: